

GÜNAHLAR*

El-hamdü li'llâhi rabbi'l-âlemîn... Ve'l-âkıbetü li'l-müttakîn... Ve's-salâtü ve's-selâmü alâ seyyidinâ muhammedin ve âlihî ve sahibihî ecmaîn...

Namazdan evvel konuşamadım. Çünkü takatim kâfî gelmiyor. İkincisi; Kur'an dinlemek, bizim sözümüzü dinlemekten efdaldır. O lâhutî seslerle okunan Ezân-ı Muhammedî'nin insanlara verdiği zevk ve neş'eyi tavsif etmek, bizim için de mümkün değildir. Şimdi, size bir tane hadis-i şerif söyleyeceğim:¹

جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ شَهِدْتُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّكَ رَسُولُ اللَّهِ وَصَلَّيْتُ الْخُمْسَ وَ أَدَّيْتُ زَكَاةَ مَالِي وَصُمْتُ شَهْرَ رَمَضَانَ فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَنْ مَاتَ عَلَى هَذَا كَانَ مَعَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ هَكَذَا وَنَصَبَ إِصْبَعِيهِ مَا

* Bu konuşma; Merhum Dr. Metin Erkaya tarafından, titizlikle çalışılarak metne dönüştürülmüştür. Mekanı Cennet olsun.

¹ İbn-i Hibbân. *Sahîh*, c.VIII, s.223, no: 3438; İbn-i Huzeyme, *Sahîh*, c.III, s.340, no:2212; Beyhakî, *Şuabü'l-İman*, c.III, s.308, no:3617; Taberânî, *Müsnedü'ş-Şâmiyyîn*, c.IV, s.138, no:2939; Amr ibn-i Mürre el-Cühenî RA'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.I, s.83, no:342; *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.XXI, s.418, no:23891; *etTergîb ve't-Terhîb*, c.III, s.225, no: 3784.

لَمْ يَعُقَّ وَالِدَيْهِ

(حم. طب. عن عمرو بن مرّة الجهني)

(*Câe racülün ile'n-nebiyyi salla'llàhu aleyhi ve sellem*) Peygamber SAS Hazretleri'ne bir adam geldi. (*Fekàle*) Dedi ki: (*Yâ rasûla'llah*) “Ey Allah'ın Rasûlü, (*Şehidtü en lâ ilâhe illa'llàh*) ben Allah'ın birliğine, ondan başka mâbud olmadığına, (*ve enneke rasûlü'llàh*) ve senin de Allah'ın rasûlü olduğuna şahadet ederim. (*Salleytü'l-hamse*) Beş vakit namazımı kılarım, (*ve eddeyte zekâte mâlî*) malımın zekâtını da veririm, (*ve sumtü şehru ramedàn*) Ramazan orucunu da tutarım. Benim halim ne olacak?”

(*Kàle'n-nebiyyi salla'llàhu aleyhi ve sellem*) Rasûlüllah SAS cevaben buyurdular ki:

(*Men mâte alâ hazâ*) “Her kim bu vasıf üzerine ölürse, yâni bu adam gibi iman eder, namazını kılar, orucunu tutar, ölürse; (*kâne mea'n-nebiyyîn, ve's-sıddîkîn, ve's-şühedâi yevme'l-kıyâmeti hâkezâ, ve nesabe isbeayhi*) bu kimse kıyamet günü – parmaklarını da böyle yanyana kaldırdılar da– peygamberlerle, sıddîklarla, şehidlerle yanyana olacaktır; (*mâ lem yeukka vâlideyhi*) anasına babasına isyan etmedikçe...”

Adam müslüman, her türlü ibadetini güzelce yapıyor. Bununla beraber, cennete girecek ama vâlideynine asi olmadığı takdirde...

Şimdi bu anaya babaya isyan günahdır, insanı gâvur etmez. İsyân etmekle gâvur olmayız yâni. Çünkü, bizim mezhebimizde günah gâvur etmez bizi... Günahın cezasını çekeceğiz. Bu da bir

günahtır. Fakat öyle günah ki, bizim cennete girmemize ve onun nimetlerini tatmamıza mani oluyor.

Bunun kısacık bir misalini söyleyeyim:

“—*Allàhu ekber*” dedik, namaza durduk. Namazı bitirdik baktık ki, üzerimizde koca bir pislik var. Bu pislikle bu namaz oldu mu? Olmadı. Neden? Üstümüz pis, necaset var üstümüzde. Bu necasetle kıldığımız namaz kılınmış olmaz. Tâ ki o necaseti yıkamadıkça... O necasetli esvapla ne kadar namaz kılarsak kılalım, makbûl-ü ilâhî olmaz. Çünkü namazın şartlarından birisi de taharettir. O taharet olmadığı için, namaz olmadı.

Binâen aleyh, bu necasetler iki kısımdır: Birisi görünen necasetler; insan ve hayvan pislikleri gibi. Birisi de görünmeyen necasetler; onlara da manevî pislikler diyoruz ki, günahlardır.

Her nevi günah, anaya babaya isyan nasılsa o da öyledir.

Meselâ, geçenki derste:

“—Beş şeyi işleyen insanı, Allah-u Teâlâ'nın cennetine koymaması ve cennet nimetlerinden tattırmaması haktır.” dedi.

Başta, (*müdmînü'l-hamr*) içkiye devam eden kimse... Neden? Çünkü necaset nasıl pislikse, içki de aynı pisliktir. O pislik dışta, bu da içte... Onu yıkamak kolay. Gideriz suyun başına, üç defa güzelce yıkadık mıydı, temiz olur. Fakat bu içeriye giren pisiği yıkamak çok zor. Denize de girsen olmaz, dereye de girsen, yine olmaz.

Binâen aleyh, iç pislikleri ki –anaya babaya isyan da o meyanda oluyor– çok büyük vebaldir. Bu iç pisliklerinin hepsinden –haramların hepsi bunun içinde, günahların hepsi bunun içinde– kurtulmak lâzım!

Onun için günah kitaplarını çok okumanızı rica edeceğim. Günahları bilelim ki, hastalıklardan kurtulalım. Hastalıklar nasıl insanların ölümüne vesile oluyorsa, günahlar da insanların mâneviyatlarının mahvolmasına vesile oluyor.

Şöyle bir şey aklıma geliyor, bilmem ne dersiniz:

Bugünkü anarşist çocukların babalarını ve annelerini ve hatta kendilerini araştırın, nasıl çıkacaklar bakalım? Öyle zannediyorum ki, çoğunun babası sarhoştur; çoğu da sarhoştur. Sarhoş olmayan bir çocuk, bu cinayeti işleyemez. Eline silâhı değil orduyu verseniz, eli varmaz tetiği çekmeye... Çünkü:

وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا

فَجَزَاءُُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا

(النساء: ٩٣)

(*Ve men yaktül mü'minen müteammiden fecezâühü cehennemü hâliden fîhâ.*) “Kim bir mü’mini kasden öldürürse, cezâsı içinde temelli kalacağı cehennemdir.” (Nisâ, 4/93)

Ooo, bunu bilen müslüman, iman eden müslüman, bunu nasıl yapar artık?

Onun için, *müdmünü'l-hamr* bir; arkasından da, (*âkilü'r-ribâ*) faiz yiyen... Birisi sarhoş, öteki de servet sarhoşu... İkisi de sarhoş! Faizin haram olduğunu bilerekten, faiz ile memleketi kasıp kavurur.

Bakın şimdi size bir günah söyleyeyim: İnsanın zinası günahdır değil mi? Herkes bilir ki, büyük günahdır. Ama bunlar derece derece... Komşusuyla zina, o günahtan daha büyüktür. Çünkü biz komşuyu muhafazayla memuruz, onunla zina etmek büyük vebaldir.

Anasıyla zina olur mu? Olmaz. Farz edelim ki anasıyla da zina etmiş bir adam var. Bu zinaların 33 tanesine bedeldir, faiz ile mal yemek.

Faiz haram! O haramla beslenen vücut elbette helâl iş işlemez, helâl iş, iyi iş işlemez. Onların çocuklarıyla o sarhoş çocuklarının âkıbeti, bu bizim çektiğimiz felâketler... İslâm'ı bilmediklerinden dolayı. İslâm'ı bilen, bunları yapmaz elbette. Âkıbet gözümüzün önünde...

Allah hepimizin kusurlarını affetsin... Tenvîkât-ı samedâniyyesine mazhar etsin... Sevdiği ve razı olduğu kulların arasına cümlemizi kabul etsin...

Her şey fânî, bâkî Allah...

El-Fâtiha!

Mehmet Zahid KOTKU

15. 12. 1978 - İskenderpaşa Camii

Bütün Mehmed Zahid KOTKU/

Cuma Sohbetlerine

PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.

